

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/33/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5321200482
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5321200482.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobkyne: P. I., rod. U., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX J. XXXX, zastúpenej Mgr. Michalom Mozolíkom, advokátom so sídlom v Čadci, Palárikova 1449, IČO: 43 271 219, proti žalovaným: 1/ Ing. X. V., bytom J. XXX, 2/ V. A., rod. O., bytom J. XXXX, obaja zastúpení JUDr. Antonom Kupšom, advokátom so sídlom v Čadci, Moyzesova 34, IČO: 35 675 071, v konaní o zaplatenie 502,14 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného v rade 1/ proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 8C/12/2021-93 zo dňa 10. novembra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 502,14 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobkyni priznal voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výroky I. a III.), **p o t v r d z u j e**.

V ostatných častiach (výroky II. a IV.) odvolaním nenapadnutých ponecháva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rade 1/ v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Čadca zaviazal žalovaného v rade 1/ zaplatiť žalobkyni sumu 502,14 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyni zároveň priznal voči žalovaného v rade 1/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobu voči žalovanej v rade 2/ zamietol a žalobkyňu zaviazal k náhrade trov konania tejto účastníčke v celom rozsahu.

2. Pri rozhodovaní vo veci vychádzal z ustanovenia § 829 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že žalobkyni vznikol nárok na úhradu podielu na hospodárení združenia založeného zmluvou o združení vo výške 502,14 eur tak, ako to vyplynulo z vyúčtovania hospodárenia za rok 2017, ktorý bol uvedený v Hospodárskej správe zo dňa 18.2.2018. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalovaný v rade 1/ ako predseda združenia je oprávnený disponovať s finančnými prostriedkami vedenými na účte združenia, a preto tohto účastníka zaviazal k úhrade žalovanej pohľadávky. Žalovaná v rade 2/ v rozhodnom období nebola a ani ku dňu rozhodovania súdu nie je členkou združenia, a preto voči nej žalobu ako nedôvodnú zamietol.

3. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádzal z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP a priznal žalobkyni ako úspešnej účastníčke voči žalobcovi v rade 1/ nárok na náhradu trov prvostupňového konania. Z tých istých dôvodov potom priznal i žalovanej

v rade 2/ ako úspešnej účastníčke nárok na náhradu trov prvostupňového konania voči žalobkyni, ktorá voči tejto účastníčke úspech v konaní nemala.

4. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu, čo do vyhovujúcej časti, žalovaný v rade 1/. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť, žalobu voči nemu zamietnuť, eventuálne rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie dôvodiac tým, že súd prvej inštancie v rozpore s ustanovením § 216 CSP rozhodol nad návrh žalobného petitu, keď žalobkyňa sa svojou žalobou domáhala uhradenia pohľadávky spoločne a nerozdielne voči obidvom žalovaným. Počas plynutia odvolacej lehoty doplnil dôvody odvolania v tom, keď poukazoval i na to, že na základe príkazu Okresnej prokuratúry v Čadci bolo zakázané disponovať s finančnými prostriedkami Združenia súkromných vlastníkov lesov Raková - Stred 1, finančné prostriedky tohto združenia sú zaistené pre účely trestného stíhania, a preto žalovaný v rade 1/ ani nemá možnosť v súčasnej dobe disponovať s týmito prostriedkami.

5. Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo vyjadrení žiadala rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Súd prvej inštancie podľa jej názoru dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam v nevyhnutnom rozsahu pre rozhodnutie a niet o nich pochyb. Odvolacia námietka nesplnenia procesných podmienok pre meritórne rozhodnutie vo veci samej nie je dôvodná, keďže zo strany odvolateľa nie je ani nijako bližšie konkretizovaná. Žalovaný v priebehu prvostupňového konania nepreukázal, ani žiadnym spôsobom nedoložil svoje tvrdenia, hoci mu v tom nebránila žiadna zákonom ospravedlnená prekážka a listinné podklady, ktoré predložil v rámci odvolacieho konania, nie sú spôsobilé zvrátiť zistený skutkový stav, resp. dôvodnosť priznania uplatneného nároku žalobkyni. Právna kvalifikácia posudzovaného nároku je vecou súdu a nemôže ísť v takomto prípade o prekročenie návrhu a ani súd nerozhodol nad návrh, ak priznal uplatnený nárok v rozsahu len voči jednému zo žalovaných, voči ktorým bol nárok uplatnený spoločne a nerozdielne. Išlo o rozhodnutie súdu v rámci uplatneného nároku a zároveň o určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami. Odvolacia námietka podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP taktiež neobstoí, pretože tu už nie sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a ktoré uplatňuje odvolateľ až v rámci odvolania a odvolacieho konania bez náležitého preukázania splnenia podmienok podľa § 366 CSP. Listinné podklady, ktoré žalobca predložil spolu s odvolaním, nie sú a ani nemôžu byť zo svojej povahy novotami, ktorými má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalovanému ostala hotovosť v pokladni 12.188,46 eur, ktorú nevydal novému obhospodarovateľovi a nebola ani zaistená v trestnom konaní a nie je zrejmé, čo sa s ňou stalo, nakoľko ostala vo faktickej moci žalovaného, ktorý si ju ponechal.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom ustanovením § 379, § 380 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP).

8. Súd prvej inštancie sa síce v dôvodoch svojho rozhodnutia nevyporiadal s námietkou premlčania vznesenou v priebehu prvostupňového konania zo strany žalovaného v rade 1/, ale toto jeho pochybenie nemalo vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Medzi účastníkmi bolo nesporným, že hospodárska správa za rok 2017 bola prednesená na Valnom zhromaždení združenia dňa 18.2.2018, a teda 3-ročná premlčacia lehota na uplatnenie práva v zmysle ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka začala žalobkyni plynúť dňa 19.2.2018, kedy si svoje právo mohla uplatniť po prvý raz. Žalobu podala žalobkyňa dňa 19.2.2021, teda v rámci 3-ročnej premlčacej lehoty, a preto ani odvolací súd na vznesenú námietku premlčania prihliadnuť nemohol. Tak, ako to napokon správne konštatuje i žalobkyňa vo svojom vyjadrení, otázka zodpovednosti za vzniknutú pohľadávku je otázkou právnou, súd nie je viazaný právnym posúdením (v tomto prípade solidárnou zodpovednosťou), a preto ani nemožno konštatovať, že by v tomto prípade súd prvej inštancie rozhodoval v rozpore s ustanovením § 216 ods. 1 CSP. Súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia (v bodoch 10. a 11.) uviedol, z ktorých konkrétnych dôkazov vychádzal, i to, akými úlohami sa riadil, keď ustálil výlučnú zodpovednosť žalovaného v rade 1/, s ktorými

dôvodmi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil, a preto rozhodnutie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil.

9. Pokiaľ i medzičasom došlo k obmedzeniu dispozície s finančnými prostriedkami na účte združenia z dôvodu prebiehajúceho trestného konania, táto okolnosť nemá vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, lebo nemôže byť na ujmu žalobkyne skutočnosť, že porušením povinnosti žalovaného 1/ nedošlo k vyplateniu jej nárokov súvisiacich s hospodárskymi výsledkami združenia.

10. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP s použitím ustanovenia § 396 ods. 1 CSP a priznal žalobkyňi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rade 1/.

11. O trovách žalovanej v rade 2/ odvolací súd nerozhodoval, keďže táto už nebola účastníkom odvolacieho konania.

12. Toto rozhodnutie Krajského súdu v Žiline bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).